

det Barnet overleverede Bevis til den paagældende Skoleleder eller Formanden for Skolekommissionen.

Finder saadan Anmeldelse derimod ikke Sted, sættes Barnet paa Forsømmelseslisten paa det Sted, hvortil det er flyttet.

Man er klar over, at man kun delvis løser de nævnte Vanskeligheder. Man kan saaledes ikke hindre, at et Barn simpelthen udebliver og flytter bort uden at have udmeldt sig af Skolen, ej heller at Barnet giver ganske fejlagtige Oplysninger om, hvor det skal flytte hen. Men herpaa vil formentlig Reglerne om Flytningens Anmeldelse til Folkeregistrene kunne raade Bod. Den Skole, fra hvilken Barnet er udmeldt, er berettiget til straks at slette Barnet af sin Forsømmelsesliste og først paa ny at optage det paa denne, naar det fra Folkeregistret har modtaget Meddelelse om, at den bebudede Flytning efter de for Registerføreren foreliggende Oplysninger ikke er blevet effektueret.

Kapitel 2.

Andre Bestemmelser.

Til § 51.

Ved Anordningen af 1814 for Landet § 1 er det fastsat, at Skoledistrikterne skal lægges saaledes, at Børnene ikke har mere end $\frac{1}{4}$ Mil til Skole, „saa vidt Stedernes Beliggenhed det tillader“.

Denne sidste Begrænsning har medført, at Bestemmelsen ikke har kunnet være mere end en Vejledning med Hensyn til, hvilken Skolevej man med Rimelighed kan forlange, at et Barn skal gaa, men har slet ikke kunnet overholdes; for Tiden er 3 à $3\frac{1}{2}$ km ikke anset for en urimelig Skolevej for Børn paa Landet; ja, man kender for fjerntliggende Bebyggelser meget længere Skoleveje.

I det hele kan man sikkert ogsaa sige, at en Skolevej paa 3 à 4 km ikke er til Skade for et undt Barn — maaske naar de mindste undtages — men det maa jo ikke overses, at denne Vej skal tilbagelægges ikke alene paa sollyse Sommermorgener, men ogsaa i Regn og Blæst og i Vintermorgeners Mørke.

Man har derfor i nærværende Paragraf foreslaaet, at det skal tilstræbes, at Skolevejen for Forskole- og Grundskolebørnene som Regel ikke er over $2\frac{1}{2}$ km, for Mellemskolebørnene ikke over $3\frac{1}{2}$ km. Naar man har sat en længere Vej for disse sidste, er det, fordi man overhove-

det ikke vil kunne tænke sig, en Central-skole eller Skoleforbundsskole, uden at der for en Del af Børnene kan blive ret lange Afstande at tilbagelægge. Bliver disse Afstande for lange, ønsker man at henvise til, at man ved at tage Ruteautomobilerne i Brug kan skabe Mulighed for at samle selv Børn langvejs fra i saadanne Central-skoler. Paa enkelte Steder er denne Ordning allerede indført, og man finder det naturligt, at man i større Omfang paa Steder, hvor det med Rimelighed kan ske, søger gennemført en saadan Skolebørnsbefordring. Børnene fra det fjernere Distrikt maa da samles paa et bestemt Sted paa Ruteautomobilets Vej og der tages op for at befordres til Skolen, ligesom der paa samme Maade maa sørges for deres Befordring tilbage.

Til § 52.

For Udflyttere og andre enligt boende, Fyrmestre o. lign., kan det ofte være meget vanskeligt at faa deres Børn i den offentlige Skole, da denne ligger saa langt borte, at man ikke med Rimelighed kan henvise Børnene dertil. For saa vidt de paagældende Forældre ikke har Evne til at sørge for Børnenes Oplærelse, har de efter Grundlovens § 83 Ret til fri Undervisning i Folkeskolen, og det paahviler derfor Kommunen at drage Omsorg for Børnenes forsvarlige Undervisning, selv om disse ikke med Rimelighed kan henvises til bestaaende Skoler i Kommunen. Undertiden vil de paagældende Børn have nærmere til en Skole i en Nabokommune, og det foreslaas her, at denne i saa Fald skal modtage Børnene i sin Skole, for saa vidt der er Plads til dem, mod at modtage en Afgift af Barnets Hjemstedskommune, svarende til Skolekommunens gennemsnitlige Udgift pr. Barn.

Kan en saadan Ordning ikke træffes, bliver der næppe anden Udvej end enten at holde Huslærer til Børnene eller at indlogere dem paa det Sted, hvor Kommunens egen Skole ligger; hvilken Ordning der i saa Henseende skal træffes, maa Kommunalbestyrelsen efter Forhandling med Forældrene afgøre. Da en saadan Ordning kan blive forholdsvis kostbar, foreslaas det, at Skolefonden skal bidrage med $\frac{1}{3}$ til de dertil medgaaende Udgifter.

En lignende Særundervisning kan være nødvendig, naar et Barn paa Grund af Sygdom ikke kan deltage i den almindelige Undervisning, og det foreslaas, at Skolefonden ogsaa i saadanne Tilfælde skal bidrage til Udgifterne ved Barnets Undervisning.